

Vara la tară...

George Topârceanu

(Al. Depărăteanu)

Locuinta mea de vără
E la tără...
Acolo era să mor
De urât si de-ntristare
Beat de soare
Si pîrlit îngrozitor !

Acolo, cînd n-are treabă,
Orice babă
Este medic comunal.
Viata ce aci papită
E lipsită
De confort occidental.

Nu există berărie,
Nici regie...
Doar un hot de cîrciumar
Care are marfă proastă
Si-o nevastă
Ce se tine c-un jăandar'.

Cînd te duci pe drumul mare
La plimbare,
Este praf de nu te vezi:
Trec, miscînd domol din coadă
Spre livadă
Ale satului cirezi.

Si te poartă subt escortă
O cohortă
De tîntari subtiri la glas,
Inzestrati la cap c-o sculă
Minusculă
Cu pretentie de nas...

Cînd se ia cîte-o măsură,
Lumea-njură
Pe agentul sanitar
Si-l întreabă fără noimă:
- Ce-ai cu noi, mă ?
Pentru ce să dăm cu var ?...

Ale satului mari fete
Fără ghete
Ies la garduri pe-nserat...
(Am văzut aci-ntro noapte
Niste fapte
Care m-au scandalizat !)

Lîngă foc, o babă surdă
Si absurdă
Spune, ca si alte dăti,
Tot povestea cu Ileana
Cosînzeana,
Plină de banalități.

Doarme-apoi adînc comuna...
Numai luna
Galbenă ca un bostan
Iese, mare si rurală,
La iveală
Dintr-o margine de lan.

Cînd si cînd un cîne urlă
Ca din surlă...
Carul-mare s-a oprit
Suspendat, ca un macabru
Candelabru,
Peste satul adormit...

Dar în zori încep cocosii
Păcătosi,
Ca să facă iar scandal, -
Să te sature de viața
Si dulceata
Traiului patriarhal !

D-aia zic eu, prin urmare,
Vorbă mare:
Că de-acuma, să mă tai,
Nu-mi mai trebuie altă cură
În natură,
Să mă duceti cu alai !

Meargă pictorii la țară
Ca să piară
De căldură si de praf !
Mie dati-mi străzi pavate,
Măturate, -
Dati-mi cinematograful !

Ca un fluture pe floare,
Beat de soare,
Pentru ce să mor așa ?
Nu mai vreau tărânci naive,
Primitive...
Mie dati-mi altceva !

Dati-mi, dati-mi strada-ngustă
Unde gustă
Omul viața mai din plin,
Cu trăsuri, femei cochete
Și cu gete
Încăltate cel puțin !